

TIÊU NGŨ CHO KÌ HỘI ĐỒNG QUỐC TẾ THÁNG NĂM, 2023

**Để nhận Christ là mọi sự và đạt được Ngài trong mọi sự,
chúng ta phải học tập liên tục từ chối bản ngã và xoay về linh.**

**Chúng ta cần là một trong hồn để vui hưởng Christ
bằng cách nghĩ cùng một điều,
bằng cách là một với Christ trong lòng dạ của Ngài,
và bằng cách để cho Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta
cả về ý muốn lẫn việc làm vì niềm vui thích tốt lành của Ngài.**

**Như Phao-lô, chúng ta nên khao khát biết và kinh nghiệm Christ,
quyền năng phục sinh của Ngài,
sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài
và được đồng hóa theo sự chết của Ngài
là khuôn mẫu cho đời sống Cơ Đốc.**

**Chúng ta cần được đồng hóa theo sự chết của Christ
để chúng ta có thể đạt được sự phục sinh vượt trời –
cách duy nhất để Chúa tiến lên trong sự khôi phục của Ngài,
cách duy nhất để xây dựng Hội thánh của Ngài,
cách duy nhất để cô dâu tỵ chuẩn bị sẵn sàng,
và cách duy nhất để Chúa trở lại.**

Dàn bài các bài giảng
Kì hội đồng tháng Năm
26-29 tháng 5 năm 2023

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
BIẾT, KINH NGHIỆM VÀ VUI HƯỞNG CHRIST
NHU ĐƯỢC KHẢI THỊ TRONG SÁCH PHI-LÍP

Bài Một

Nhận Christ là mọi sự để đạt được Ngài
bằng cách từ chối bản ngã và xoay về linh

Đọc Kinh văn: Mat. 3:17; 12:18; 16:24; Mác 9:7-8; 2 Cô. 2:10; Ga. 1:15a, 16a; Cól. 2:16-17

- I. Christ là khát vọng của lòng Đức Chúa Trời—Mat. 3:17; 12:18; 17:5; Ga. 1:15a, 16a:**
- A. Khát vọng của lòng Đức Chúa Trời là mọi người, mọi vấn đề và mọi sự trong vũ trụ sẽ biểu lộ Christ; khi mọi sự được quy về quyền làm đầu trong Christ thì sẽ có sự hòa bình, hài hòa tuyệt đối, và mọi sự trong vũ trụ sẽ biểu lộ Christ—Cól. 1:15-19; 3:10-11; Êph. 1:10, 22-23; 4:15-16; Ês. 55:11-13.
  - B. Chúng ta tồn tại để biểu lộ Christ, chúng ta rao giảng phúc âm để biểu lộ Christ, công tác của chúng ta là để biểu lộ Christ, và Hội thánh là để biểu lộ Christ—43:7; 2 Cô. 4:5; 1 Cô. 15:58; Gi. 17:23; Êph. 1:23; 3:19-21.
  - C. Christ là thực tại của mọi điều tích cực trong vũ trụ—Cól. 2:16-17:
    - 1. Toàn vũ trụ là một bức tranh vĩ đại do Đức Chúa Trời vẽ ra để nói về Christ, mô tả Christ, và biểu lộ Christ—1:15-17; Thi. 19:1-6; La. 1:20; Hê. 11:3.
    - 2. Hằng ngày chúng ta ăn uống Christ, hằng tuần chúng ta có sự hoàn thành và nghỉ ngơi trong Ngài, hằng tháng chúng ta kinh nghiệm một khởi đầu mới trong Ngài và suốt cả năm, Ngài là niềm vui và sự vui hưởng của chúng ta—Cól. 2:16-18a.
  - D. Chúng ta phải thấy và nhận thức ở bên trong rằng Đức Chúa Trời không muốn điều gì khác hơn là chính Christ; mục tiêu của Đức Chúa Trời trong sự khôi phục của Ngài là khôi phục Christ là mọi sự cho chúng ta—1 Cô. 1:9:
    - 1. Khi Christ vào trong chúng ta, Ngài không chỉ muốn là sự sống của chúng ta mà còn muốn là mọi sự của chúng ta; Ngài là hơi thở sự sống (Gi. 20:22), nước sự sống (4:14; 7:37-39), bánh sự sống (6:35, 48), ánh sáng của sự sống (1:4; 8:12), và chỗ ở của sự sống (14:23; 15:1, 4-5) của chúng ta.
    - 2. Chúng ta phải bước đi xứng đáng với Chúa hầu làm vui lòng Ngài trong mọi sự, kết trái trong mọi việc tốt bằng cách sống Christ, làm cho Christ lớn lên, biểu lộ Christ và truyền bá Christ trong mọi phương diện—Cól. 1:9-10.
    - 3. Chúng ta phải để cho Đức Chúa Trời tác thành Christ vào trong chúng ta đến mức Ngài là mọi sự cho chúng ta – niềm vui tột bậc và phần thưởng vô cùng lớn lao của chúng ta—Êph. 3:16-19; Thi. 43:4a; Sáng. 15:1; Gi. 15:11; La. 14:17; Phil. 3:14.
    - 4. Nhu cầu lớn nhất đối với chúng ta ngày nay là thấy rằng Christ là Linh nội cư trong linh chúng ta; nếu chúng ta không thấy điểm này thì mọi sự về Christ sẽ chỉ là giáo lí khách quan với chúng ta—1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17-4:1; 2 Ti. 4:22; 1 Cô. 6:17; Gi. 4:24.
    - 5. Christ cũng là Lời; khi chúng ta tiếp xúc Lời Chúa bằng linh mình thì lời Ngài trở nên linh, và khi lời Ngài trở nên linh thì Linh vào trong chúng ta để chúng ta có thể

hoàn toàn được Ngài chiếm lấy, được Ngài biến đổi, và được hòa quyện với Ngài hầu làm thỏa mãn khát vọng của lòng Đức Chúa Trời—Êph. 6:17-18; Gi. 5:39-40; 6:63.

- E. Khi đã thấy Đấng Christ bao-hàm-tất-cả và đã học được bí quyết vui hưởng Ngài, chúng ta sẽ trung tín với sự khôi phục của Chúa—Mác 9:7-8; Công. 26:19, 22; 1 Cô. 1:2, 9-10; 2:9-10; 2 Cô. 2:10; 2 Ti. 4:9-18; Phil. 1:19-21a:
1. Chúng ta nên tập trung vào Ngài, không vào bất cứ con người, sự việc hay vấn đề nào khác hơn Ngài; chúng ta nên chú tâm vào Ngài là trung tâm duy nhất mà Đức Chúa Trời đã chỉ định để tất cả nan đề giữa tin đồ có thể được giải quyết—1 Cô. 1:9; Khải. 2:4-5; Cól. 1:17b, 18b.
  2. Một người rời bỏ sự khôi phục của Chúa có nghĩa là người ấy chưa bao giờ thấy sự khôi phục là gì; chúng ta có an toàn trong sự khôi phục và được bảo vệ khỏi sự chia rẽ hay không tùy thuộc vào khái tượng mà chúng ta đã thấy; chỉ bởi chú tâm vào Christ, chúng ta mới có thể được cứu khỏi sự chia rẽ.
  3. Nếu chúng ta chỉ quan tâm đến Christ là trung tâm, sự lựa chọn, sở thích, khẩu vị và sự vui hưởng duy nhất của mình thì điều này sẽ gìn giữ chúng ta trong Hội thánh trong sự khôi phục của Chúa cho đến khi Ngài trở lại; nếu không, chúng ta sẽ thất vọng hoặc bị sao nhãng mà lìa bỏ sự khôi phục của Chúa.

II. Chúng ta phải noi gương Phao-lô trong sách Phi-líp để nhận Christ là mọi sự:

- A. “Vì đối với tôi, sống là Christ” – Phao-lô đã nhận Christ là nếp sống của ông—1:21a.
- B. “Thường thường thế nào thì nay vẫn thế ấy, Christ sẽ được tôn đại trong thân thể tôi, dù qua sự sống hay qua sự chết” – Phao-lô đã nhận Christ là sự biểu lộ của ông—c. 20.
- C. “Hãy để tâm trí này ở trong anh em, là tâm trí cũng đã ở trong Christ Jesus” – Phao-lô đã nhận tâm trí của Christ là tâm trí của ông—2:5.
- D. “Và được thấy ở trong Ngài, không có công chính riêng của tôi, là điều ra từ kinh luật, bèn là công chính qua đức tin trong Christ, tức công chính ra từ Đức Chúa Trời, dựa trên đức tin” – Phao-lô đã nhận Christ là sự công chính được sống ra của ông—3:9.
- E. “Vì sự tuyệt diệu của tri thức về Christ Jesus Chúa tôi, vì Ngài mà tôi đã chịu mất mọi sự và kể chúng là rác rưởi hầu tôi có thể đạt được Christ” – Phao-lô đã xem tri thức về Christ là siêu việt—c. 8.
- F. “Tôi làm một việc: Quên những điều phía sau, bươn thẳng tới những điều phía trước, theo đuổi hướng đến mục tiêu vì giải thưởng mà Đức Chúa Trời trong Christ Jesus đã kêu gọi tôi hướng lên” – Phao-lô đã nhận Christ là mục tiêu của ông—cc. 13-14.
- G. “Anh em ơi, điều gì chân thật, điều gì đáng tôn, điều gì công chính, điều gì thuần khiết, điều gì đáng yêu, điều gì đáng biểu dương, nếu điều nào là mỹ đức, nếu điều nào đáng khen ngợi thì hãy lưu tâm đến những điều ấy” – Phao-lô đã nhận Christ là các mỹ đức của ông—4:8.
- H. “Tôi có thể làm mọi sự trong Ngài, Đấng thêm sức cho tôi” – Phao-lô đã nhận Christ là sức lực của ông để sống ra Christ là nếp sống cao trọng của ông—c. 13.
- I. “Tôi đã học tập hài lòng dù ở trong bất cứ hoàn cảnh nào. Tôi cũng biết thế nào là nghèo hèn và biết thế nào là dư dật; trong từng điều và trong mọi điều, tôi đã học được bí quyết, cả khi no lẫn khi đói, cả khi dư dật lẫn khi thiếu thốn” – Phao-lô đã nhận Christ là bí quyết của ông—cc. 11-12; đc. cc. 4-7.
- J. “Vì quốc tịch của chúng ta ở trên các tầng trời nên từ đó chúng ta cũng háo hức trông đợi Đấng cứu rỗi, là Chúa Jesus Christ, Đấng sẽ biến hóa thân thể thấp hèn của chúng ta để được đồng hóa theo thân thể vinh hiển của Ngài, theo sự vận hành mà bởi đó

Ngài thậm chí có thể khiến mọi sự quy phục chính Ngài” – Phao-lô đã nhận Christ là sự trông đợi của ông—3:20-21.

III. Chúng ta đạt được Christ để Ngài có thể đạt được chúng ta (c. 12; đc. Ha. 1:1) theo các phương diện sau:

- A. Đạt được Christ khiến chúng ta có cảm nhận về hiện diện của Đức Chúa Trời (Đấng Christ thể linh)—Gi. 20:22; Xuất. 33:11a, 14:
  - 1. Chúng ta chỉ nên sợ một điều duy nhất, ấy là đánh mất hiện diện của Chúa—2 Cô. 2:10; đc. Êph. 4:30; 1 Tê. 5:19.
  - 2. “Sau hai ngày, Ngài sẽ làm chúng ta sống động; / ngày thứ ba, Ngài sẽ làm chúng ta sống dậy, / và chúng ta sẽ sống trong hiện diện của Ngài” (Ôs. 6:2) – thực tại của ngày thứ ba là thân vị, tức hiện diện, của Đấng Christ phục sinh với thực tại của sự phục hưng (Ha. 3:2).
- B. Đạt được Christ khiến chúng ta cảm thấy sáng ngời và sáng tỏ bên trong—Khải. 22:1; Gi. 1:4; 8:12; Êxc. 1:22, 26.
- C. Đạt được Christ khiến chúng ta cảm thấy bên trong được cung ứng Christ là thức ăn thuộc linh và thức uống thuộc linh—1 Cô. 10:3-4; Gi. 6:57; 4:10, 14, 24; 1 Cô. 12:3b, 13.
- D. Đạt được Christ khiến chúng ta lớn lên trong sự sống và được biến đổi nên hình ảnh của Ngài—Côl. 2:19; 2 Cô. 3:18; La. 12:2.
- E. Đạt được Christ khiến chúng ta có sinh lực và hành động—Đa. 11:32b; Công. 1:8; 5:20; 13:1-4; 1 Cô. 14:31; đc. Êxc. 3:1-3; Thi. 68:11-13, 19.

IV. Để nhận Christ là mọi sự và đạt được Ngài trong mọi sự, chúng ta phải học tập liên tục từ chối bản ngã và xoay về linh:

- A. Chúng ta phải hoàn toàn vào trong linh vì Chúa là Linh, tức thực tại của Thân thể, đang ở trong linh chúng ta—2 Ti. 4:22; Êph. 1:17; 2:22; 3:5, 16; 4:23; 5:18; 6:18.
- B. Chúng ta phải học cách đặt tâm trí vào linh; nói cách khác, chúng ta phải học cách tin cậy Đức Chúa Trời và lệ thuộc Chúa; bí quyết thật của việc sống đời sống Cơ Đốc vì nếp sống Hội thánh là chúng ta đặt tâm trí vào linh—La. 8:6.
- C. Xoay về linh là bí quyết của việc làm một Cơ Đốc nhân; cách để theo Chúa, vui hưởng sự phong phú của Chúa, sống trong thực tại của Thân thể Đấng Christ, và thi hành chức năng trong chức vụ Tân Ước là liên tục luyện tập khước từ bản ngã, đánh mất sự sống hồn và xoay về linh—2 Cô. 3:3, 6, 16–4:1; 2 Ti. 4:22; Phil. 1:19; La. 8:16.
- D. Công tác của Chúa mà chúng ta thực hiện bởi quyền năng của Thánh Linh là công tác bắt đầu với linh và kết thúc với linh; công tác này bắt đầu từ linh chúng ta và kết thúc trong linh người khác—1 Cô. 2:4-5, 13, 15; 2 Cô. 3:6; 13:3; đc. Thi. 42:7a.
- E. Chúng ta có một linh để tiếp xúc và nhận lãnh Đức Chúa Trời và một hồn để sống ra và biểu lộ Đức Chúa Trời; nhận Đức Chúa Trời, sống ra Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời nên là niềm vui, thú vui và sự tiêu khiển của chúng ta—Gi. 4:10, 14, 24; 6:57; Lu. 1:46-47; 1 Cô. 10:31.
- F. Hồn được Đức Chúa Trời tạo nên vì mục đích biểu lộ Ngài, không phải để có sự vui hưởng hay sở thích riêng; trong gia thể của Đức Chúa Trời không có sự vui hưởng ích kỷ; chức vụ của Phao-lô là ban phát sự phong phú của Christ là ân điển cho tín đồ để họ vui hưởng—Sáng. 1:26; 2:7; Êph. 3:2.
- G. Từ chối bản ngã có nghĩa là khước từ khao khát, sở thích và lựa chọn của hồn; tội đầu tiên của con người là làm gì đó cho chính mình, tức làm thỏa mãn bản ngã—Sáng. 3:1-7.

- H. Bất cứ điều gì ra từ bản ngã của chúng ta (tâm trí, tình cảm và ý chí của hồn sa ngã) đều gắn liền với Sa-tan và ma quỷ—Mat. 16:21-27:
1. Là người vợ không trinh bạch của Đức Giê-hô-va, Israel đã trở nên gian ác; chúng ta cần nhận thức rằng một khi lìa bỏ Đức Chúa Trời, chúng ta cũng có thể làm bất cứ điều ác nào—Ôs. 4:1; Êph. 4:17-21.
  2. Chúng ta phải nhận thức rằng nếu không cứ ở trong sự tương giao với Đức Chúa Trời trong linh mình, chúng ta sẽ đánh mất hiện diện của Đức Chúa Trời và có khả năng ở trong xác thịt và cư xử như người thế giới—Phil. 2:1-2; 1 Gi. 1:3; Êph. 4:17-19; Sáng. 20; đc. 12:11-13; 13:18.
  3. Chúng ta không thể để cho sự tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời trong linh mình được ngưng nghỉ; sự bảo vệ của chúng ta không phải là bản ngã của chúng ta mà là hiện diện của Đức Chúa Trời—1 Gi. 1:3; đc. Thi. 31:20.
- I. Cầu nguyện là sự từ chối bản ngã thật:
1. Thật ra, chúng ta không cần cầu nguyện dài dòng; chỉ cần kêu “Ô Chúa Jesus” là đủ; thậm chí một lời cầu nguyện ngắn như vậy cũng có nghĩa là “không còn là tôi sống nữa nhưng Christ”—La. 10:12-13; Ga. 2:20.
  2. Sự cầu nguyện của chúng ta làm chứng rằng chúng ta không vận dụng nỗ lực riêng để xử lí hoàn cảnh (để “đuổi quỷ”); thay vào đó, chúng ta áp dụng Christ—Mác 9:14-29.
  3. Cầu nguyện là thực hành khái tượng về Christ với sự chết và sự phục sinh của Ngài là sự thay thế của chúng ta để chúng ta có thể hoàn toàn được “Christ hóa” hầu làm thỏa mãn khát vọng của lòng Đức Chúa Trời—cc. 2-13.